

[Udenrigsministeren.]

når igennem med loven, inden finansåret løber ud, vil en hel række af de ting, der skulle blive en konsekvens af den nye ordning, komme til at vente yderligere et år. Men som sagt, jeg giver mit tilsagn om et godt samarbejde med udvalget. Jeg skal forsøge at komme med alle oplysninger og komme med dem hurtigt, og så vil jeg håbe, at en hurtig arbejdsgang bliver mulig.

Flere af de ærede ordførere har beskæftiget sig med de folkevalgte organers orientering om udenrigspolitiske anliggender. Jeg tror, det er et meget væsentligt punkt. Størstedelen af orienteringen sker jo i udenrigsnævnet, og jeg er glad for, at det er blevet anerkendt her, at jeg i hvert fald har bestræbt mig for at orientere nævnet så hyppigt og så grundigt, som det har været muligt, men jeg er enig med de ærede medlemmer i, at det sikkert kan gøres bedre. Det har været drøftet i kommissionen, og man har overvejet, på hvilken måde det kunne gøres bedre. Det er blevet sagt her, at man ikke i den anledning skulle oprette noget nyt organ. Det tror jeg heller ikke er nødvendigt, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at udenrigsministeriets embedsmænd til daglig er næsten fuldstændig optaget af løbende sagers behandling. De, der som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kender udenrigsministeriet indefra, ved, hvilket enormt materiale der i form af telegrammer, depecher, indberetninger og telefoniske forespørgsler hver eneste dag strømmer ind til vore kontorer på Christiansborg, og det drejer sig i mange, mange tilfælde om sager, der ikke tåler at vente. De udenrigspolitiske begivenheder venter ikke på, at vi tager standpunkt. Vil vi gøre os håb om nogen indflydelse, ønsker vi, at vore repræsentanter ude i verden skal være rigtigt instrueret, så må stilling tages, medens problemerne er på bordet. Der må handles hurtigt, og det er helt uundgåeligt, at embedsmændenes tid fra dag til dag er næsten 100 pct. optaget af alt dette.

Det vil sige, at hvis man ud over den løbende orientering, som jeg er i stand til at give nævnet, vil have en orientering, der spænder over et videre felt, som også spænder over, hvad der har stået i London Times, Le Monde og Neue Zürcher Zeitung af kommentarer, også vil følge de mere

dybtgående tidsskriftanalyser og måske ud fra danske synspunkter ønsker en dybtgående analyse af problemerne, bliver man tvunget til en vis udvidelse. Vi er nødt til at have i høj grad kvalificerede folk, som kan hellige sig denne opgave, ellers tror jeg ikke den kan løses på tilfredsstillende vis — men alt dette må vi vende tilbage til i udvalget. Jeg gør ikke denne bemærkning ud fra noget ønske om, at personalet i udenrigsministeriet skal være større end allerhøjest nødvendigt, men jeg tror, at vil man have denne orientering af de folkevalgte organer på en mere dybtgående måde end nu, vil det også kræve en vis udvidelse.

Den ærede konservative ordfører var inde på nogle betragtninger over, om en enkelt minister nu også kan klare alt dette. Det skal jeg afholde mig fra kommentarer til, men jeg vil gerne bekræfte, hvad det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft af egen erfaring jo i øvrigt ved — og det forstår jeg også var baggrunden for hans bemærkninger — at der er nok at gøre, og jeg vil også gerne bekræfte, at opgaverne er overordentlig forskelligartede. Jeg kan heller ikke lade være at tilføje, at jo hurtigere flyvetrafikken bliver, des sværere bliver det. Jo hurtigere man kan transporteres fra sted til sted, des flere steder vil det blive krævet at man skal være, og des mindre tid vil man have til de opgaver, der bedst løses hjemme.

Om de økonomiske rammer har jeg allerede i min indledning gjort en enkelt bemærkning. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger, at vi må tænke på, at det er en forholdsvis lille befolkning, mindre end 5 millioner mennesker, der skal bære alt dette. Det er jeg helt enig i. Den samme betragtning må selvfølgelig anlægges over for alle andre statsopgaver — og kunne for så vidt også anlægges over for forsvarsopgaverne o. s. v. — og derfor vil jeg tilføje, at man nok ikke skal lade sig binde af denne udgangsbetragtning over for enhver opgave. Der kunne jo tænkes at være områder, hvor netop det lille land for at klare sig må være indstillet på at bringe et større offer pr. indbygger, og jeg vil i og for sig tro, at udenrigstjenesten er et af disse områder. Vi skal kunne hævde os, vi skal vise